

Δίκαια και στα ίσια πρωταθλητής !

Νομίζω δεν υπάρχει πλέον αμφιβολία πως φέτος ο τίτλος θα πάει στην Τούμπα και στο λευκό πύργο, εκτός πια και αν ο ΠΑΟΚ εξαφανιστεί από το γήπεδο ή παίζει με εννιά παίκτες στα δέκα εναπομείναντα παιχνίδια !

Δίκαια βεβαίως το παίρνει αφού κέρδισε το βασικότερο ανταγωνιστή του Ολυμπιακό, εντός και εκτός έδρας και δεν έχει χάσει κανένα ντέρμπι και γενικά κανένα ματς μέχρι στιγμής. Και αν στο Καραϊσκάκη πράγματι κοιμήθηκε ο θεός, τη χθεσινή νίκη στο ντέρμπι της Τούμπας δεν μπορεί να την αμφισβητήσει κανείς, αφού ήταν εύκολη, στα ίσια και στο κρισιμότερο ματς.

Ας δούμε λίγοι που κρίθηκε λοιπόν το χθεσινό ματς, αν και η ανάλυση του δεν είναι και τόσο δύσκολη...

Στο πρώτο που θέλω να σταθώ δεν είναι το καθαρά αγωνιστικό αγωνιστικό κομμάτι, σκεφτείτε όμως το εξής: Μια ομάδα σαν τον ΠΑΟΚ να έχει να πάρει πρωτάθλημα 34 χρόνια, τι πάθος και τι προσμονή είχαν οι παίκτες και οι οπαδοί του για να πάρουν αυτό το ματς και να το κατακτήσουν !

Εννοώ πως το κίνητρο και το πάθος του ΠΑΟΚ ήταν λίγο μεγαλύτερο από αυτό του Ολυμπιακού, παρότι ένα πρωτάθλημα είναι πάντα ένα πρωτάθλημα. Με αυτά τα δεδομένα σκεφτείτε ότι ο Ολυμπιακός έπρεπε να τα παίξει όλα για όλα σε μια καυτή έδρα όπως αυτή της Τούμπας, κόντρα στο μέγα πάθος, ενθουσιασμό και αυτοπεποίθηση των γηπεδούχων που έπαιζαν κάτι σαν το παιχνίδι της ζωής τους. Ήταν εύκολο να το καταφέρουν ;

Πάμε να δούμε τι έγινε και στο καθαρά αγωνιστικό κομμάτι, όπου ο Ολυμπιακός κάνει ένα κομβικό λάθος που έκρινε σε μεγάλο βαθμό και το ματς. Μπήκε να παίξει από την αρχή

ανοιχτά και να πάρει τον έλεγχο του αγώνα, για να βρει το γκολ. Ωστόσο, όπως, έχουμε ξαναπεί, αυτόν τον ΠΑΟΚ μπορείς να το δυσκολέψεις όταν παίζεις πιο μαζεμένα με έμφαση στην άμυνα και αν κάνεις το αντίθετο θα σε «σκοτώσει».

Ο Μάρτινς λοιπόν είδε λάθος τακτικά το παιχνίδι από την αρχή και αυτό ο Ολυμπιακός το πλήρωσε μια που ο ΠΑΟΚ βρήκε την ευκαιρία να ανοίξει το παιχνίδι του. Δηλαδή ο Ολυμπιακός θα μπορούσε να παίξει πιο προσεκτικά, με έμφαση στην άμυνα, και να προσπαθούσε στην πορεία του ματς να βρει το γκολ με οποιονδήποτε τρόπο ή και απλά να «κλέψει» το ματς.

Από και πέρα είδαμε από την αρχή έναν ΠΑΟΚ άψογα και ορθολογικά, και με μικρές αποστάσεις στις γραμμές του στημένο, και αντίθετα έναν Ολυμπιακό με πολλές ανορθογραφίες.

Κατά πρώτον ο Λουτσέσκου απονεύρωσε μεσοεπιθετικά τον Ολυμπιακό εξουδετερώνοντας τον Φορτούνη και από την άλλη οι σχεδόν αλάνθαστοι Κρέσπο και Βαρέλα απορροφούσαν όλους τους «κραδασμούς» στην άμυνα του ΠΑΟΚ. Από την άλλη υπήρχε η ατυχέστατη επιλογή του να παίξει ο Νάτχο αμυντικό χαφ, αλλά και ο περπατητής Βούκοβιτς και αυτοί οι δύο συμπαρέσυραν και τον ποιοτικό αλλά «εύθραυστο» Σισέ σε λάθη.

Αλλά και στα άκρα η διαφορά ήταν εμφανής, καθώς οι Τοροσίδης και Κούτρης δεν τράβηξαν και ο Ελ Καντουρί με τον Ζαμπά τους

έκαναν «γιογιό». Αντιθέτως οι Βιερίνια και Μάτος δεν είχαν κανένα πρόβλημα απέναντι στους, σε κακή βραδιά, Ποντένσε και Χριστοδουλόπουλο στους οποίους μάλιστα ο Μάρτινς άλλαξε θέση γύρω στο ημίωρο.

Όλα αυτά έφεραν κακό αμυντικό τρανζίσιον από πλευράς Ολυμπιακού και τρύπες στην άμυνα του που ο ΠΑΟΚ εκμεταλλεύτηκε δύο φορές-καθώς οι Ακπόμ και Μπίσεσβαρ έκαναν «παπάδες»- στο πρώτο ημίχρονο και σαφώς θα μπορούσε και παραπάνω (ήταν και το σωστά ακυρωθέν γκολ).

Στο δεύτερο ημίχρονο ο Μάρτινς άλλαξε κάποιες ανορθογραφίες (Καμαρά αντί Νάτχο και Ντίας αντί Χριστοδουλόπουλου), οπότε συμμαζεψε κάπως τα αμυντικά κενά και πήρε και μια πρωτοβουλία των κινήσεων (αφού και ο Ποντένσε βελτιώθηκε) που όμως ήταν εντελώς ανούσια.

Αυτό συνέβη διότι ο Λουτσέσκου πήρε και πάλι καλό βαθμό καθώς μάζεψε την ομάδα στην άμυνα, συρρικνώνοντας τις γραμμές της, με αποτέλεσμα ο ΠΑΟΚ να κινδυνεύσει ελάχιστα.

Εν τέλει ένα ακόμα μοιραίο λάθος στο τρανζίσιον του Ολυμπιακού έφερε το τρίτο γκολ του ΠΑΟΚ και κάπου είχε κριθεί και το πρωτάθλημα, χωρίς να χρειάζεται το σφύριγμα της λήξης, αφού το τελικό 3-1 δεν άλλαξε απολύτως τίποτα.

Δίκαια πρωταθλητής λοιπόν ο ΠΑΟΚ ο οποίος με τα χρήματα και το ρόστερ που διαθέτει ήδη έχει την ευκαιρία να κάνει και πιο μακροπρόθεσμα σχέδια για το χτίσιμο μιας σπουδαίας ομάδας που θα πρέπει να κάνει και κάτι καλό στην Ευρώπη (φέτος με το Ευροπα δεν ασχολήθηκε ιδιαίτερα και βγήκε νωρίς νοκ-άουτ).

Από την άλλη για τον Ολυμπιακό η χρονιά κάθε άλλο έχει τελειώσει, καθώς αναμένεται η μάχη με την ΑΕΚ για τη δεύτερη θέση και το CH.L., το κύπελλο και κυρίως η Ευρώπη, αφού η Ντιναμό Κιέβου δεν μοιάζει κανένα αξεπέραστο εμπόδιο. Του δίνεται δηλαδή- σε μια μάχη 50-50- να κάνει φέτος κάτι καλό στην Ευρώπη και το οποίο κάθε άλλο παρά αφ' υψηλού πρέπει να

το δει και εν τέλει να σώσει τη χρονιά.